

Bijlage 2

Rijksmonumenten

506740
President Rooseveltlaan 213
6224 CP
Basisschool St.Theresia

Inleiding

Katholieke LAGERE SCHOOL St.Theresia, 1930, behorend tot het type van de semi-openluchtscholen. Gebouwd in een traditionele, door het functionalisme beïnvloede trant, naar ontwerp van architect F.P.J. Peutz te Heerlen, in opdracht van het Schoolbestuur Onze Lieve Vrouw van Lourdes. De aangebouwde westvleugel dwars op de achtergevel van het entreevolume en de brandtrappen aan de oost- en zuidgevel zijn uitgesloten van bescherming.

Omschrijving

Schoolgebouw met twee, respectievelijk één bouwlaag op L-vormige plattegrond. In donkerbruine baksteen opgetrokken gevels, gemetseld in kettingverband en voorzien van ongeglazuurde keramische dorpelstenen.

Zadel- en schilddaken met Tuiles du Nord.

De school is opgebouwd uit een viertal bouwvolumes.

Het bouwvolume met de klaslokalen is in noord-zuidrichting geplaatst. In de symmetrische oostgevel van dit volume zijn in elke bouwlaag vier rechthoekige houten vensters geplaatst met ongelijkmatige 10-ruits indeling. De westgevel is zodanig geconstrueerd dat er sprake is van een semi-openluchtschool. Elk klaslokaal is voorzien van zeer grote, rechthoekige, dubbele houten zwenkdeuren met verticale indeling en 8-ruits bovenlichten. Door deze deuren een kwartslag te draaien kan de indeling van de klaslokalen zodanig worden gewijzigd dat er aan de binnenplaatszijde open leslokalen ontstaan. Om de leslokalen in open toestand van elkaar gescheiden te houden zijn in de gangen bovenlichten met kleine roedeverdeling aangebracht. Tussen de zwenkdeuren bevinden zich rechthoekige houten vensterkozijnen met verticale indeling en 6-ruits bovenlichten. In de tweede bouwlaag van de westgevel geven de zwenkdeuren toegang tot een betonnen galerij op betonnen consoles, voorzien van smeedwerk balustrade. Deze galerie komt uit op het balkon van de oostgeveluitbouw, waarin een groot rechthoekig houten 9-ruits vensterkozijn is geplaatst. In de zijgevel aan de noordzijde twee grote, rechthoekige houten 6-ruits vensters, een rechthoekige dubbele houten deur onder een licht opstaande betonluifel op metalen kolommen en twee rechthoekige, ongelede houten vensters.

Aan de zuidzijde van het bouwvolume met de klaslokalen bevindt zich een volume met iets verhoogde noklijn, waarin zich de hal, het trappenhuis en de gebruiksruimten bevinden. Dwars daarop aan de oostzijde een overdekte entree onder half schilddak

met houten beschot, steunend op L-vormige bakstenen consoles. Rechthoekige, dubbel houten toegangsdeuren. In de tweede laag van de oostgevel twee rechthoekige houten 6-ruits vensters. In de onregelmatig ingedeelde zuidelijke zijgevel een drietal rechthoekige houten 6-ruitsvensters plus een rechthoekig houten geleed vensterkozijn waarin een glas-in-lood venster met voorstellingen uit het leven van de H. Theresia. In de topgevel aan de noordzijde een rechthoekig houten 2-ruits venster.

Aan de achtergevel van het entreevolume een thans aanzienlijk uitgebreide uitbouw, waarin oorspronkelijk één vensteras met aan de binnenplaatszijde rechthoekige houten kruiskozijnen en aan de buitengevelzijde rechthoekige houten 6-ruits vensters. In de oksel van entreevolume en achtergeveluitbouw bevindt zich een hoogoplopende schoorsteen.

In het INTERIEUR, waarvan de indeling grotendeels intact is, zijn onder meer van belang de centrale hal met trappenhuis, het glas-in-lood Theresiavenster, de betegelde lambrizingen en de gelede gangbovenlichten.

Waardering

De St. Theresiaschool is van cultuurhistorische waarde als bijzondere uitdrukking van een geestelijke en typologische ontwikkeling met innovatieve waarde. De architectuurhistorische waarden worden bepaald door de bouwstijl, de betrokkenheid van architect F.P.J. Peutz, de esthetische kwaliteit van zijn ontwerp en de zeer bijzondere samenhang tussen exterieur en interieur.

De school bevindt zich in de wijk Oostermaas/Wittevrouwenveld, is vanwege deze situering ten zeerste verbonden met de ontwikkeling van stad en wijk, is van bijzondere betekenis voor het aanzien van de wijk en beschikt vanwege de bouw in het voormalige winterbed van de Maas over een historisch-ruimtelijke relatie met de bodemgesteldheid. De school is in hoge mate gaaf bewaard gebleven en is van belang voor de visuele gaafheid van de bebouwde omgeving. Bovendien is er vanwege het semi-openluchtkarakter sprake van een grote architectuurhistorische en typologische zeldzaamheid.

506721
President Rooseveltlaan 215
6224 CP
Schakelstation Staatsmijnen

Inleiding

SCHAKELSTATION, 1921, met dubbele schakelbordwachterswoning uit 1924, gesitueerd aan de westelijke bebouwingsrand van Oostermaas. Gebouwd in een traditionele, door het expressionisme beïnvloede stijl, in opdracht van de Staatsmijnen, naar een ontwerp van architect A.J.N. Boosten te Maastricht. De capaciteit van het schakelstation is na 1921 éénmaal vergroot.

Omschrijving

Het schakelstation bevindt zich in dwarsrichting ten opzichte van de President Rooseveltlaan, waarbij de dubbele schakelbordwachterswoning aan de westzijde het schakelstation aan de oostzijde voorafgaat. Deze dubbele woning heeft een souterrain, twee bouwlagen en een zolder op een rechthoekige plattegrond en wordt gedekt door een tentdak met rode Hollandse pannen. Aan de zuidzijde een in het dak doorlopend bouwvolume onder plat. Dakkapellen met verticaal ingedeelde vensterkozijnen op drie dakvlakken. Hoogoplopende schoorstenen. Luifelgoten. Recente tuimelvensters op het achterdakvlak.

De dubbele dienstwoning heeft een symmetrische voorgevel. Centraal in de gevel rechthoekige dubbele houten deuren met bovenlicht, waartussen een rechthoekig, gekoppeld houten zijlicht met een geornamenteerde tussenstijl en een decoratieve houten bloembak op bakstenen consoles.

Boven deze deuren twee gekoppelde, verticaal ingedeelde houten vensterkozijnen met geornamenteerde tussenstijl, elk met een decoratieve houten bloembak op bakstenen consoles. Aan weerszijden één vensteras, in de eerste laag met een rechthoekig, ongeleed houten venster; in de tweede laag een rechthoekig, verticaal ingedeeld houten venster.

De rechter zijgevel telt twee vensterassen. In de eerste laag van de eerste as een driekante erker onder plat, waarnaast en waarboven rechthoekige houten, verticaal ingedeelde vensters. Tussen de tweede vensteras van de rechter zijgevel en de bedieningsruimte een risalerend blokvormig bouwvolume van drie bouwlagen onder plat. Hierin is, onder een houten luifel op bakstenen consoles een rechthoekige houten paneel deur in een trapsgewijs uitgemetselde lijst geplaatst. Boven de luifel een rechthoekig, achtruits houten bovenlicht, naast de deur twee zijlichten waarvan er één kunststoffen en één houten dat nog de oorspronkelijke zesruits roedeverdeling heeft. In de tweede laag van dit volume drie horizontaal ingedeelde rechthoekige houten vensters met vierruits roedeverdeling per glaspaneel. In de derde laag rechthoekige houten vensters met een V-vormige roedeverdeling. In de derde laag van de oostgevel twee rechthoekige houten ventilatioeroosters. Onder de luifelgoot van het platte dak een geprofileerde streklijst.

De linker zijgevel heeft drie vensterassen en is onregelmatig ingedeeld. In de eerste laag van de eerste as een driekante erker onder plat, in de tweede laag drie rechthoekige, verticaal ingedeelde vensters, deels nog met kleine roedeverdeling. Naast de erker, in de derde as, een rechthoekig kunststoffen venster.

In het vrijgebleven deel van de achtergevel van de dienstwoningen een hoog onder de luifelgoot ingezette vensterreeks.

Aan de achtergevel van de dienstwoningen bevindt zich het schakelstation met bedieningsruimte en hoogspanningsruimte. Tussen bedieningsruimte en dienstwoningen bestaat een directe verbinding. Het schakelstation heeft één bouwlaag op een ongelijkbenige U-vormige plattegrond en is voorzien van een plat dak.

In de noordelijke zijgevel van de bedieningsruimte is het vensterkozijn dichtgemetseld en bevindt zich een rechthoekige houten deur. In de zuidelijke gevel een rechthoekig, dubbel houten kruiskozijn met vierruits bovenlichten. De bedieningsruimte heeft metselwerk in staand verband, het schakelstation in halfsteens verband.

Het schakelstation bestaat uit een aaneenschakeling van hoogspanningcellen (17 aan de zuidzijde, 15 aan de noordzijde) met stalen drukdeuren waarboven rechthoekige stalen, negenruits bovenlichten waaruit het glas is vervangen door een aluminium beplating. In de eindgevels aan de oostzijde een stalen deurkozijn met zij- en bovenlichten voorzien van kleine roedeverdeling.

Aan de straatzijde bevinden zich twee bakstenen hekpilaren met ezelsrug en koperen verlichtingsarmaturen.

De INTERIEURindeling van de dienstwoningen is ten dele gewijzigd. In het interieur van zowel de dienstwoningen als het schakelstation bevinden zich geen beschermde onderdelen.

Waardering

Het schakelstation met dubbele schakelbordwachterswoning is van cultuurhistorisch belang als bijzondere uitdrukking van een sociaal-economische, technische en typologische ontwikkeling met een innovatief karakter.

De architectuurhistorische waarden worden bepaald door de bouwstijl, de betrokkenheid van architect Boosten, de esthetische kwaliteiten van diens ontwerp, het materiaalgebruik, de ornamentiek en de functiegebonden vormgeving van het exterieur.

Het schakelstation is vanwege de situering verbonden met de ontwikkeling van stad en streek en van betekenis voor het aanzien van de wijk Oostermaas.

Schakelstation en dienstwoningen zijn in redelijke mate gaaf en van belang voor de visuele gaafheid van de stedelijke omgeving.

Bovendien beschikt het geheel over een aanzienlijke bouwtechnische, typologische en functionele zeldzaamheidswaarde.

506680
President Rooseveltlaan 211
6224 CP
R.K. Kerk Onze Lieve Vrouw van Lour

Inleiding

R.K. KERK ONZE LIEVE VROUW VAN LOURDES gebouwd in 1937-1938, 1941, in oud-christelijke basilicavorm, in opdracht van bouwpastoor J. Jacobs van de Parochie Onze Lieve Vrouw van Lourdes, naar ontwerp van architect F.P.J. Peutz te Heerlen. De bouw werd gerealiseerd door aannemersbedrijf Gebrs. Bronswaer te Maastricht. Narthex en toren werden als laatste gerealiseerd.

Omschrijving

Kerk in de vorm van een vroeg-christelijke basilica op kruisvormige plattegrond, met toren, narthex en Mariakapel aan de westzijde, een sacristie in het verlengde van de zuidoostelijke kruisarm en een ronde absis. Optrek van mergel, op een basis van Kunrader steen. Kopgevels met hardstenen afdekking, hardstenen dorpels.

Kerkschip onder zadeldak, verzonken achter kopgevels. Zijbeuken en narthex onder lessenaarsdaken, verzonken achter kopgevels. Asymmetrische zadeldaken met schoorstenen op de transepten. Ronde absis met samengesteld dak. Kapel aan de zuidwestzijde en sacristie aan de zuidoostzijde voorzien van gewelfde tentdaken. Holle en bolle pannen.

Torensplits van koper met nokkruis. Koperen hemelwaterafvoer, waterspuwers in het muurvlak van het transept en lichtbeuken.

Rondboogvormige stalen vensters, ronde stalen vensters in het schip.

Rondboogvormige houten paneeldeuren met beslag en authentiek hang- en sluitwerk. Verticale dubbele vensterreeks met vier vensters in de transeptarmen, respectievelijk boven een risalerende zijingang en boven een verbindingsgang met de sacristie. Rondboogvormige galmgaten in de toren, met tussenzuilen.

Kerkschip onder zadeldak, met lisenen in de buitengevels, nokkruis op de kopgevel. Asymmetrische transepten met steile, hoogoplopende steunberen in het muurvlak van het transept. Sacristie aan de zuidzijde via een bouwvolume van een laag onder plat verbonden met het zuidertransept. Aan de westzijde, tussen toren en zijkapel, bevindt zich een Mariabeeld geplaatst op de plint in de afgeschuinde hoek van de zijkapel.

De kerk wordt omgeven door een erfafscheiding van Kunrader steen.

In het INTERIEUR bevinden zich vlakke houten gewelven, rustend op hardstenen consoles, in de zijbeuken enigszins hellend. Het kerkschip wordt aan elke zijde gedragen door drie bogen met grote overspanning.

Zwarte hardstenen vloer. Halfrond, witmarmeren altaar. Doopkapel met koepelgewelf op de begane grond van de toren, hardstenen doopvont met koperen deksel uit 1950, geplaatst in een achthoekig verzonken bassin met traptreden.

Verder zijn onder meer van belang de restanten van het oorspronkelijk meubilair in de zijbeuken, naar ontwerp van architect Peutz; de gebrandschilderde ramen van H. Schoonbrood (absis, 1960), J. Nicolas (kruisarmen, zijbeuken, 1960), Jos Eggen (zijbeuken, 1960), Eugène Laudy (doopkapel, westgevel 1960), Frans Sleijpen (Mariakapel, 1960); mozaïek in de noordelijke kruisarm, Pater de Kort, 1960; eikehouten preekstoel, XIXA; houten reliëfs XIXb, met afbeeldingen van Emmausgangers, hogepriester en toonbroden; houten beeld van Maria met kind, ca. 1900; houten beeldengroep voorstellend de rozenregen van Teresia van Lisieux, 1900; houten beeld OLV van Lourdes, XX; zandstenen beeld Gemma Galgani, XX; missiekruis, 1927; orgel, 1906, vervaardigd door E. Kerkhof te Brussel, afkomstig uit de Kapel van Klevarie te Maastricht; sacramentsaltaar 1958; Maria-altaar, met mozaïek, 1960.

Waardering

De R.K. Kerk OLV van Lourdes is van cultuurhistorisch belang als een bijzondere uitdrukking van een geestelijke en typologische ontwikkeling. De architectuurhistorische waarden worden bepaald door de bouwstijl, de betrokkenheid van architect Peutz, de hoogwaardige esthetische kwaliteit, het bijzondere materiaalgebruik, het vrijwel ontbreken van ornamentiek en de bijzondere samenhang tussen exterieur en interieur.

De kerk is vanwege de situering verbonden met de ontwikkeling en uitbreiding van de stad en van groot belang voor het aanzien van stad en wijk.

De kerk is in hoge mate gaaf gebleven en is eveneens van belang in relatie tot de visuele gaafheid van de stedelijke omgeving. Bovendien beschikt het kerkgebouw over een redelijke mate van architectuurhistorische en typologische zeldzaamheid.

506683
Scharnerweg 127
6224 JC
Sint Angelaschool

Inleiding

ULO-SCHOOL St. Angela, 1922, vrijstaand gesitueerd in de lineaire bebouwingsstructuur van de Scharnerweg. Gebouwd in expressionistische stijl, naar een ontwerp van architect A.J.N. Boosten te Maastricht, in opdracht van de R.K. Schoolvereniging St. Hubertus. De school werd in 1989-1990 gerenoveerd. De aanbouw van één laag onder plat in het verlengde van de westelijke vleugel, alsmede de bijgebouwde garage en de zonweringen, zijn uitgesloten van bescherming.

Omschrijving

Voormalige ULO-school met souterrain en twee in hoogte variërende bouwlagen op een ongelijkmatige U-vormige plattegrond. Het geheel wordt gedekt door platte daken, waarbij de luifelgoten de geringe hoogteverschillen accentueren.

De school is opgetrokken in roodgenuanceerde baksteen, op een geel genuanceerde bakstenen plint met souterrainvensters en heeft rode, ongeglazuurde keramische dorpels en dorpellijsten. Metselwerk in vlaams verband met gesneden voegen. Geprofileerde gevelvlakken, rollagen.

In de St. Angelaschool is een grote verscheidenheid aan geometrische vormen, alsmede een afwisseling van horizontale en verticale elementen verwerkt.

De voorgevel aan de noordzijde heeft een centraal geplaatste entreepartij, waarvoor een honingraatvormig bordes met vier traptreden.

Een rondboogvormige entree met een vernieuwde dubbele glazen deur en twee geornamenteerde houten zijschotten geeft toegang tot een portaal.

Het bordes wordt aan weerszijden omsloten door driehoekig uitstulpende risalieten, waarin in twee zijden verticale reeksen met vier trapeziumvormige houten vensters met geel-groen glas-in-lood of geel gekleurd glas van recente datum. Ook in het glas-in-lood zijn driehoekmotieven verwerkt. Boven de rondboog van de entree siermetselwerk in kruisvorm.

Aan weerszijden van de entreepartij bevinden zich erkers die als het ware de beëindiging van de zijvleugels vormen. De erker aan de oostzijde is driekant, heeft een in de drie erkerzijden doorlopend, dubbel verticaal ingedeeld vensterkozijn en telt één bouwlaag met balkon. Boven dit balkon een houten luifel op houten kolommen, waaronder een dubbele rechthoekige balkondeur en een rechthoekig zijlicht. De driekante erker aan de westzijde loopt met een balkonbalustrade door tot ver in de tweede laag. In de eerste laag een in de drie erkerzijden doorlopend, dubbel verticaal ingedeeld vensterkozijn. In de tweede laag een verticaal ingedeeld rechthoekig houten kozijn onder luifel.

In de oksel van entreepartij en westelijke erker een massief aandoende, hoogoplopende schoorsteen met getrap metselwerk en een witgepleisterde, driehoekige schoorsteenkap met leien. In deze schoorsteen geprofileerd siermetselwerk in kruis-motief.

De eerste bouwlaag van de voorgevel risaleert ten opzichte van de tweede. Daarmee is tussen de hoekerkers ruimte gecreëerd voor een balkongalerij, overdekt met een houten luifelgoot. Tot deze galerij geven drie rondboogvormige, verticaal ingedeelde houten deurkozijnen toegang.

De vensterkozijnen in de zij- en achtergevels zijn uitgevoerd in kunststof, met behoud van de oorspronkelijke vensterindeling.

De westelijke zijgevel telt vier vensterassen. In de eerste laag vier rechthoekige, gekoppelde T-vensters met kruisvormige bovenlichten. In de tweede laag vier driekante, uitstulpende vensters met verticale indeling. In de achtergevel van de westelijke vleugel, boven de aanbouw, een driehoekig, verticaal ingedeeld uitstulpend venster evenals een verticaal ingedeeld rechthoekig hoekvenster.

In de zuidelijke achtergevels rondom de binnenplaats zijn in de oksels rechthoekige houten deuren geplaatst. Van west naar oost, per bouwlaag de volgende vensterkozijnen: een tweevoudig gekoppeld T-venster met kruisvormig bovenlicht; een drievoudig gekoppeld T-venster met zesruits bovenlicht; drie T-vensters met horizontaal ingedeeld bovenlicht. In de tweede laag drie gekoppelde, verticaal ingedeelde vensters; twee rechthoekige kruiskozijnen, drie tweegewijs gekoppelde, verticaal ingedeelde rechthoekige vensters. In de oksel van het middenvolume een de oostvleugel bevindt zich een driehoekig bordes met traptreden, rode tegels en drinkwaterfontein. Deze fontein heeft een driehoekig uitstulpend waterreservoir en is geplaatst in een gevelvlak met driehoekig siermetselwerk. Hierboven een bovenlicht met geel glas en rooster. De oostvleugel heeft een blinde achtergevel, waarin een centraal geplaatste, risalerende schoorsteen, die de luifelgoot onderbreekt.

In de zijgevel van de oostvleugel een viertal rechthoekige T-vensters met horizontaal ingedeeld bovenlicht plus een vierkant venster. In de tweede laag verticaal ingedeelde, deels tweegewijs gekoppelde rechthoekige vensters.

Het INTERIEUR van de school werd vanwege de herbestemming tot kantoor geheel gemoderniseerd. Dientengevolge is de oorspronkelijke indeling nog maar ten dele aanwezig en zijn er geen beschermde interieuronderdelen.

Waardering

De St. Angelaschool is van cultuurhistorisch belang als bijzondere uitdrukking van een sociale en geestelijke ontwikkeling.

De architectuurhistorische waarden zijn zeer groot en worden bepaald door de expressionistische bouwstijl, de betrokkenheid van architect Alphons Boosten, de hoogwaardige esthetische kwaliteit van zijn ontwerp, de ornamentiek en de bijzondere samenhang tussen exterieur en enkele interieuronderdelen.

De St.Angelaschool maakt deel uit van de lineaire bebouwingsstructuur van de Scharnerweg en is van bijzondere betekenis voor het aanzien van de stad.

Het exterieur verkeert in een redelijke staat van gaafheid. Verder is de school van belang in relatie tot de structurele en visuele gaafheid van de stedelijke omgeving. De school beschikt over hoge mate van architectuurhistorische zeldzaamheid.

506682
Scharnerweg 101
6224 JC
Marechausseekazerne

Inleiding

MARECHAUSSEKAZERNE met twee DIENSTWONINGEN, 1914, gebouwd in traditionele stijl met invloeden van neo-rennaissance. Vrijstaand in de lineaire bebouwingsstructuur van de Scharnerweg. In 1979-1980 werd het interieur van de kazerne verbouwd. De in de jaren zeventig van de twintigste eeuw bijgebouwde dienstwoningen, de bijgebouwde autostallingen, de garage annex opslagruimte en de fietsenstalling zijn uitgesloten van bescherming.

Omschrijving

De marechausseekazerne is gesitueerd in lengterichting ten opzichte van de Scharnerweg en bestaat uit een drietal bouwvolumes met een gedeeltelijke souterrainverdieping die een volledig symmetrisch ensemble vormen.

Centraal een hoofdvolume van drie bouwlagen met riddenrisaliet onder een schilddak, voorzien van een rechthoekige plattegrond en twee uitbouwen van één laag aan de achtergevel. Een van deze uitbouwen werd vergroot en ingericht als luchtplaats voor de arrestanten. Aan weerszijden, enigszins teruggerooid en voorzien van risalerende hoekpartijen, dienstwoningen van twee bouwlagen op een rechthoekige plattegrond, gedekt door schilddaken met platte dakdelen. Tegen de achtergevel van de oostelijke dienstwoning een uitbouw van één laag onder plat.

De schilddaken zijn belegd met vernieuwde Hollandse pannen. Bakgoten op klossen. De dienstwoning aan de westzijde heeft een zolderluik met hijsbalk. Dakvensters op het achterdakvlak. Dakkapellen met segmentboogvormig vierruits houten vensterkozijn: twee op het voordakvlak van het hoofdvolume, één op het voordakvlak van de dienstwoningen.

De kazerne heeft een trasraam met rollaag in hardgebakken klinkers, een lichter getinte bakstenen optrek in kruisverband. Hardstenen dorpels.

Mergel deurlijst, kaderlijst met gevelopschrift, aanzet- en sluitstenen in de streklijsten en mergel trapgevelafdekkingen en frontons. Deze trapgevels en frontons zijn verankerd in de dakconstructie. Sierankers.

De voorgevel van het hoofdvolume is volledig symmetrisch ingedeeld.

Centraal geplaatst een risaliet, uitlopend in een trapgevel, waarvan de pinakel deels is verwijderd. In de eerste laag een rechthoekige, dubbele houten deur met verticaal ingedeeld uitzwenkend bovenlicht. De entree heeft een mergellijst, bestaande uit twee zuilen met teerlingkapiteel op basement en een uitzwenkende architraaflijst met sluitssteen. Tussen de tweede en derde bouwlaag een kaderlijst in mergel met de geveltekst "'Koninklijke Marechaussee'". In de tweede laag een Nederlands wapenschild, geflankeerd door twee rechthoekige, horizontaal ingedeelde vensters. In de derde laag

drie soortgelijke gekoppelde vensters met doorlopende dorpellijst. In de derde laag eveneens de geprofileerde aanzet van de trapgevel, inclusief boogfries en rechthoekig, horizontaal ingedeeld topgevelvenster.

Aan weerszijden van middenrisaliet tweemaal twee gekoppelde vensterassen met rechthoekige zesruitsvensters. De dakkapellen zijn geplaatst boven de muurdammen tussen de tweede en derde vensteras.

De dienstwoningen aan de oost- en westzijde zijn voorzien van een in een trapgevel uitlopend hoekrisaliet met één vensteras. Hierin, op de begane grond, een rechthoekige houten deur met bovenlicht, in de tweede laag een rondboogvormig houten zesruits venster, in de trapgevel een rechthoekig horizontaal ingedeeld venster. De trapgevels zijn ook hier voorzien van een geprofileerd aanzet met fries. In de teruggerooide gevelvelden twee vensterassen met in elke laag een rechthoekig zesruits vensterkozijn. Boven de muurdam tussen deze assen is de dakkapel geplaatst.

In de zijgevel van de westelijke dienstwoning is de voormalige entree gedicht. Thans resteert een onregelmatig ingedeelde gevel met twee vierkante trappenhuisvensters en een rechthoekig zesruits vensterkozijn in de tweede laag. Zolderluik met insteekkap en huisbalk. De zijgevel van de oostelijke dienstwoning is gaaf en onregelmatig ingedeeld. Drie vierkante vensterkozijnen, rechthoekig zesruits vensterkozijn in de eerste laag.

De achtergevel van de kazerne is symmetrisch ingedeeld. In de dienstwoningen drie assen met in elke laag rechthoekige zesruitsvensters. In het hoofdvolume tien vensterassen, twee- en driegewijs gekoppeld, met rechthoekige zesruitsvensters. Diverse verbouwingssporen in de achtergevel, hellingbaan naar het souterrain.

De kazerne wordt aan de straatzijde, vóór de kazerneplaats, omgeven door een ten dele vernieuwd ijzeren hekwerk op bakstenen basement.

De indeling van het kazerne-interieur is ten dele gewijzigd en bevat geen beschermde onderdelen.

Waardering

De marechausseekazerne is van cultuurhistorisch belang als bijzondere uitdrukking van een bestuurlijke en typologische ontwikkeling. De architectuurhistorische waarden worden bepaald door de bouwstijl, de esthetische kwaliteiten van het ontwerp, het deels streekgebonden materiaalgebruik en de ornamentiek. De kazerne maakt deel uit van de lineaire bebouwing langs de Scharnerweg en is als zodanig verbonden met de ontwikkeling c.q. uitbreiding van de stad en van betekenis voor het aanzien van stad en wijk. Het pand beschikt over een redelijke mate van architectonische gaafheid van exterieur en is van belang in relatie tot de structurele en visuele gaafheid van de stedelijke omgeving. De marechausseekazerne beschikt bovendien in regionaal opzicht over een hoge mate van typologische en functionele zeldzaamheid.

506681
Scharnerweg 104
6224 JJ
't Sonnehuijs

Inleiding

Functionalistisch WOONHUIS, genaamd 't Sonnehuijs, ontworpen door architect F.P.J. Peutz te Heerlen. Gebouwd in 1933, in opdracht van M. Swaen, lid van de schoonfamilie van architect Peutz. Deze opdrachtgever gaf Peutz de vrije hand bij het ontwerpen van zijn huis. De oorspronkelijk kristalgruis getinte gevels zijn voorzien van een gladde opgespoten laag in geel-beige tint.

Omschrijving

Het hoofdvolume van het Sonnehuijs heeft drie bouwlagen plus souterrainverdieping op een rechthoekige plattegrond met een uitgebouwde halfronde erker aan de op het noorden geöriënteerde achtergevel. Aan de westgevel bevindt zich een uitbouw van twee bouwlagen met souterrainverdieping en dakterras.

In deze westelijke uitbouw bevindt zich in het souterrain een via een hellingbaan toegankelijke garage met vernieuwde garagepoorten in voor- en achtergevel. In de eerste bouwlaag de rechthoekige stalen voordeur, met viervoudige verticale geleding en tweevoudige horizontale geleding en geëtste glaspanelen. Rond stalen zijlicht met dubbele verticale indeling en glas-in-lood van H. Schoonbrood. Boven de entree een betonnen luifel met ronde lichtgaten en opschrift "'t Sonnehuijs'". De bordestrap en het bordes zijn voorzien van rode plavuizen en een blauwe stalen balustrade.

In de tweede bouwlaag van de westelijke uitbouw een rechthoekig stalen vensterkozijn met zeer fragiele indeling. Op het plat van de tweede bouwlaag bevindt zich een dakterras. In het hoofdvolume van het Sonnehuijs risaleert de zuidelijke voorgevel over een hoogte van twee bouwlagen, waardoor de derde bouwlaag beschikt over een balkongalerij, belegd met rode plavuizen. Plint met verticaal ingedeelde, stalen souterrainvensters. In de eerste en tweede bouwlaag zijn telkens twee stalen kozijnen van aanzienlijke afmetingen met verticale en horizontale driedeling naast elkaar geplaatst, waardoor de zuidgevel vrijwel geheel uit glas bestaat. Hierdoor is het mogelijk optimaal gebruik te maken van de passieve zonne-energie. De grote middenglasvlakken van deze kozijnen zijn kantelbaar. In de gevel van de terugliggende derde bouwlaag bevindt zich een rechthoekig stalen kozijn met dubbele balkondeuren plus zijlichten en een rond, H-vormig geleed stalen venster. Het dak van het hoofdvolume bestaat uit een betonplaat met opstaand overstek aan de voorzijde, waar de geprofileerde hoek-schoorstenen als het ware doorheen priemen.

In de op het noorden gerichte achtergevel zijn de drie bouwlagen plus de souterrainverdieping volledig zichtbaar. Het uitgebouwde entreevolume heeft in de eerste laag een dubbel stalen kruiskozijn, in het souterrain een vernieuwde garagepoort.

In het hoofdvolume risaleren souterrain en eerste bouwlaag ten opzichte van de tweede en derde bouwlaag. Ter hoogte van de eerste bouwlaag een terrasluifel op blauwe stalen kolommen, met blauwe stalen balustrades en een zeer fragiel gecon-

strueerde trappartij met rode plavuizen. Deze trap loopt rond de onder de terrasluifel geplaatste, halfrond uitgebouwde theekamer in het souterrain. In het stalen kozijn van de theekamer is de tuindeur op een bijna onzichtbare wijze verwerkt: het patroon van de roedeverdeling is ononderbroken. Verder in het souterrain drie rechthoekige stalen vensters met dubbele horizontale roedeverdeling.

In de eerste bouwlaag geeft een stalen schuifpui toegang tot de terrasgalerij. Naast deze pui de rechthoekige, dubbel verticaal ingedeelde stalen keukendeur met een rechthoekig, dubbel horizontaal ingedeeld stalen zijlicht. Op het plat van de eerste bouwlaag een balkongalerij met balustrade, waarboven de onregelmatig ingedeelde gevel van de tweede en derde laag. Een aanzienlijk rechthoekig 24-ruits stalen trappenhuiskozijn domineert het aanzicht van de achtergevel. Links daarnaast, in de tweede laag een dubbel verticaal ingedeelde stalen deur met een rechthoekig, dubbel horizontaal ingedeeld stalen zijlicht; in de derde laag drie rechthoekige, dubbel horizontaal ingedeeld stalen vensters. Een dubbel verticaal ingedeelde stalen deur geeft toegang tot de tweede laag van de westelijke uitbouw.

Wit gepleisterde erfafscheiding aan de straatzijde met een drietal hekpijlers en scharnierende hekwerken.

Het INTERIEUR van het Sonnehuijs bevindt zich in zeer gave staat en kenmerkt zich, vanwege de oriëntatie van de voorgevel op het zuiden, door de grote transparantie en lichtinval. Geheel flexibel in te delen woonruimten op de begane grond, met beweegbare houten vouw-schuifdeuren op rails, diepbloauwe stalen vouw-schuifdeuren verzinkbaar in souterrain met behulp van ingenieus bedieningsmechanisme. Binnenmuren en -deuren in oorspronkelijke kleur. Verder zijn onder meer van belang: de originele, donkergele plavuizenvloeren; de marmeren schoorsteenmantel met Ionische zuilen in de woonkamer; de hardhouten binnendeurlijsten; de voormalige jongenskamer op de tweede bouwlaag met door Peutz ontworpen meubilair; het vernikkelde hang- en sluitwerk; het elliptisch gevormde trappenhuis met natuurstenen treden; een aan de betonnen dakplaat bevestigde en in de open trapspil geplaatste vernikkelde verlichtingsarmatuur die doorloopt tot op de begane grond. De ellipsvorm keert terug in de keldertrap, met rode traptegels, blauw betegeld bovenbordes, gele tegellambriering en vernikkelde handlijst. Keldervloeren belegd met rode plavuizen. Het pand is deels dubbel onderkelderd met het oog op de plaatsing van de oorspronkelijk kolen-gestookte cv-installatie. Centraal ventilatiesysteem, waarop elk vertrek is aangesloten.

Waardering

Het Sonnehuijs is van zeer grote cultuurhistorische waarde als bijzondere uitdrukking van een technische en typologische ontwikkeling en heeft een zeer grote innovatieve waarde. De zeer grote architectuurhistorische waarden worden bepaald door de functionalistische bouwstijl, de bijzondere bouwtechniek, de esthetische kwaliteit, het materiaalgebruik, de ornamentiek en de bijzondere samenhang tussen exterieur en interieur. Bovendien is het Sonnehuijs van bijzonder belang voor het oeuvre van architect Peutz.

Het pand is een essentieel onderdeel van de lineaire bebouwingsontwikkeling langs de Scharnerweg, is vanwege deze situering ten eerste verbonden met de ontwikkeling van de stad en van belang voor het aanzien van de stad.

Het Sonnehuijs is van zeer groot belang vanwege de architectonische gaafheid van ex- en interieur en is van importantie in relatie tot de structurele en visuele gaafheid van de bebouwde omgeving. Daarnaast is er sprake van een zeer grote mate van architectuurhistorische, bouwtechnische en typologische zeldzaamheid.

508134
Parallelweg 99
6221 BD

Inleiding

Voormalige GOEDERENLOODS van de Nederlandse Spoorwegen, ca. 1915. Gebouwd in een door het Berlagianisme beïnvloede bouwstijl, naar een ontwerp van spoorwegarchitect Ir. G.W. van Heukelom, in opdracht van de Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen. Voor wat betreft architectuur, materiaalgebruik en ouderdom bestaat er een hoge mate van verwantschap tussen het stationsgebouw en de goederenloods. De loods is vrijstaand gesitueerd op het noordelijke deel van het stationsemplacement, in het verlengde van de Parallelweg. De tegen de noordelijke gevel gebouwde stalling is **UITGESLOTEN** van bescherming.

Omschrijving

De goederenloods bestaat uit twee opslagruimten, onderling gescheiden door een kantoor dat in westelijke richting risaleert. Hierdoor ontstaat er een onregelmatige langgerekte plattegrond, in hoofdvorm rechthoekig. De beide opslagruimten tellen beide één bouwlaag, zonder zolderverdieping. Het kantoor telt één bouwlaag plus zolderverdieping. De opslagruimten worden gedekt door een schilddak met kruisspannen. Aanzienlijke overstekken en lessenaarsdaken ondersteund door houten consoles, strekken zich uit boven de laadvloeren aan beide lange gevelzijden. Het kantoor wordt gedekt door een tussen uitkragende kopgevels verzonken zadeldak met rechtsdek-kende, verbeterde Hollandse pannen. De kopgevels hebben een granieten afdekking. Houten bakgoten op consoles. Ingestoken dakkapellen en kapelreeksen onder plat. Nokschoorstenen met afdekking en bloktandornamenten. Nokpionnen. De goederenloods met kantoor is opgetrokken in baksteen, gemetseld in kruisverband met gesneden voegen. Granieten lateien, vensterdorpels, aanzetstenen, sluitstenen en schampstenen in de deurlijsten. Betonnen laadvloeren op consoles van baksteen en graniet, met ijzeren stootbeslagen. Gepleisterde vulstukken. In het gehele gebouw zijn de oorspronkelijke rechthoekige houten vensterkozijnen (in diverse vormen) met ingedeelde bovenlichten vrijwel overal bewaard gebleven. Rechthoekige, zowel enkelvoudige als dubbele houten deuren. Deurlijsten met ijzeren stootbeslagen, ijzeren hefpoorten. Het gebouw heeft aan alle gevelzijden een geprofileerde plint met profiellijsten en bloktandornamenten in de kroonlijsten. De lange gevel aan de westzijde bestaat achtereenvolgens uit een opslagruimte met acht ijzeren hefpoorten, de westgevel van het kantoor en een opslagruimte met twaalf ijzeren hefpoorten. Deze hefpoorten zijn geplaatst in risalerende geveldelen, in segmentboogvormige poortopeningen met strek en een gepleisterd vulstuk. Tussen de hefpoorten een rechthoekig dubbel verticaal ingedeeld houten vensterkozijn met zesruits roedeverdeling per glaspaneel. In de kroonlijsten boven deze vensters zijn kaderornamenten aangebracht. Boven elke hefpoort is een dakkapel geplaatst, waarin in een rechthoekig dubbel verticaal ingedeeld houten vensterkozijn met zesruits roedeverdeling per glaspaneel. De laadvloer aan de westgevel wordt onderbroken door het risalerende kantoor. Het westelijke geveldeel met de acht poortopeningen heeft aan weerszijden van de reeks met acht hefpoorten een geveldeel met gekoppelde rechthoekige vensters tussen doorlopende granieten lateien en dorpels. De vensters zijn horizontaal ingedeeld en hebben

kleine roedeverdeling in de glaspanelen. Het kantoor heeft in de westgevel een rechts van het gevelmidden geplaatste rechthoekige dubbele houten entree deur, waarboven een groot bovenlicht met dubbele kruisvormige indeling en kleine roedeverdeling in de glaspanelen. Ter hoogte van dit grote bovenlicht heeft de entree deur telkens twee gekoppelde zijlichtvensters met negenruits roedeverdeling in het bovenlicht. Boven entree deur en zijlichtvensters een doorlopende granieten latei. Verder in dit geveldeel vier driegewijs gekoppelde rechthoekige houten vensters met negenruits bovenlicht, elk met doorlopende granieten lateien en dorpels. Het westelijke geveldeel met de twaalf poortopeningen wordt beëindigd door een gevelvlak met twee boven elkaar geplaatste reeksen vensters. De benedenste reeks heeft drie gekoppelde rechthoekige houten zesruits vensters, de bovenste reeks drie gekoppelde rechthoekige houten drieruits vensters. Beide reeksen zijn geplaatst tussen doorlopende granieten lateien en dorpels. De noordelijke gevel heeft een segmentboogvormige poortopening bereikbaar via een in noordelijke richting afhellend perron. De oorspronkelijke poort is vervangen. Verder in de eerste laag reeksen met respectievelijk drie en twee gekoppelde rechthoekige houten zesruits vensters. Boven elk venster een rechthoekig drieruits houten bovenlicht. Boven de poortopening twee van dergelijke bovenlichten. De opslagruimten hebben in de oostelijke gevel (spoorzijde) het dubbele aantal poorten, respectievelijk vijftien en vierentwintig. Deze poorten zijn geplaatst in segmentbooglijsten met ongepleisterde vulstukken. Elke poort heeft een verstevigingskruis en een bovenlicht, bestaande uit een rechthoekig dubbel verticaal ingedeeld bovenlicht met negenruits roedeverdeling in de glaspanelen. Boven de in vergelijking met de westgevel smallere laadvloeren bevindt zich een langgerekt lessenaarsdak op aanzienlijke houten consoles. Boven de poorten een doorlopende dakkapelgalerij, waarin boven elke poort een rechthoekig dubbel verticaal ingedeeld houten venster met negenruits roedeverdeling in de glaspanelen. De langgerekte oostgevel wordt aan beide zijden beëindigd door een kort geveldeel met twee boven elkaar geplaatste reeksen vensters. De benedenste reeks heeft drie gekoppelde rechthoekige houten zesruits vensters, de bovenste reeks drie gekoppelde rechthoekige houten drieruits vensters. In het zuidelijke geveldeel wordt de benedenste vensterreeks onderbroken door een rechthoekige houten deur. De vensterreeksen zijn geplaatst tussen doorlopende granieten lateien en dorpels. Het terugwijkende, tussenliggende kantoor heeft aan de oostzijde een asymmetrisch ingedeelde gevel. Deze heeft aan weerszijden reeksen van drie cq. vier gekoppelde rechthoekige houten vensters met negenruits bovenlichten. Het middendeel van de gevel heeft in de eerste laag drie rechthoekige houten buitendeuren, waartussen tweemaal twee rechthoekige houten vensters en waarnaast een reeks van drie rechthoekige houten zesruits vensters. Boven elk venster of deur een rechthoekig houten drieruits bovenlicht. De aansluiting tussen de opslagruimten en het kantoor wordt gevormd door afgeschuinde geveldelen, waarin poorten zijn geplaatst en waarboven het lessenaarsdak doorloopt. Deze lessenaarsdaken zijn verankerd aan de dakkapelgalerij, die ter plaatse drie rechthoekige houten vierruits vensters heeft. De zuidelijke kopgevel heeft twee reeksen vensters: driemaal tweegewijs gekoppelde rechthoekige houten zesruits vensters en driemaal tweegewijs gekoppelde rechthoekige houten drieruits bovenlichten. De interieurindeling van de opslagruimten is als gevolg van de herbestemming tot bedrijvencentrum gewijzigd. Thans is er een indeling met tussenwanden per poortvak (of meerdere op variabele afstanden) en zijn de aldus ontstane ruimten voorzien van verlaagde plafonds. Oorspronkelijk was in de opslagruimten de kapconstructie zichtbaar. In het middenvolume met kantoor is de indeling van het interieur vrijwel ongewijzigd bewaard gebleven. Hierin zijn onder meer van belang de lokettenruimte met houten lambrizeringen, hoog plafond,

enkele schouwen en de loketopschriften, Het kantoorvolume heeft een afzonderlijke zolderruimte.

Waardering

De goederenloods aan de Parallelweg is van cultuurhistorische waarde als bijzondere uitdrukking van een economische en typologische ontwikkeling. De architectuurhistorische waarden worden bepaald door de bouwstijl, het belang van de loods voor het oeuvre van architect G.W. van Heukelom, de esthetische kwaliteiten van diens ontwerp, het bijzondere materiaalgebruik, de ornamentiek en de bijzondere samenhang tussen exterieur en interieur. De goederenloods is een belangrijk onderdeel van het stationsemplacement, behoort tot Maastrichts' oostelijke stadsuitbreiding uit het begin van de twintigste eeuw, is vanwege deze situering ten zeerste verbonden met de uitbreiding cq. ontwikkeling van Maastricht en is van belang voor het aanzien van de stad. De goederenloods beschikt over een hoge mate van architectonische gaafheid en is van belang in relatie tot de visuele gaafheid van de stedelijke omgeving. Bovendien beschikt de goederenloods over een hoge mate architectonische, typologische en functionele zeldzaamheidswaarde.

46783
Stationsplein 25
6221 BT

In 1932-1933 naar ontwerp van S.van Ravensteyn gebouwd, op twee pijlers rustend, overkragend, rechthoekig seinhuis onder zadeldak met aan de oost-, zuid- en west-zijde een brede, opstaande luifel.

Vrijwel massieve noordelijke pijler; holle zuidelijke pijler met rondgesloten deur; rechthoekige betonnen ""bak"" ten behoeve van het elektrisch bedieningstoestel, voorzien van ronde vensters en met aan de zuidzijde een deur en aansluitend op een ijzeren, vanaf het perron oplopende trap een bordes met eenvoudig hekwerk; boven de ""bak"" het vrijwel volledig beglaasde - aan de noord- en zuidzijde hellen de stalen ramen iets naar binnen - bedieningslokaal met rondom een uitspringende galerij voorzien van eenvoudig hekwerk.

Het onderhavige seinhuis is het laatste nog gave voorbeeld van de vele door S.van Ravensteyn voor de Nederlandse Spoorwegen ontworpen seinhuizen. Door de goede, geheel op de bedrijfstechnisch hoge eisen aansluitende vormgeving - mogelijk door een ingenieuze betonnen draagconstructie - is het seinhuis niet alleen een goed en representatief voorbeeld uit het werk van S.van Ravensteyn, maar ook van het bouwtechnisch en bouwkunstig vermogen van de architectuur der Nieuwe Zakelijkheid.

506688
Stationsplein 25
6221 BT
N.S.-Station Maastricht

Inleiding

STATIONSGEBOUW van de Nederlandse Spoorwegen, 1912-1915, inclusief de perronoverkappingen in gewapend beton. Het station is gesitueerd in de zichtlijn van de Wycker Percee en vormt als zodanig de stedenbouwkundige beëindiging van deze dwarsdoorbraak vanaf de oude Maasbrug door het oude stratenpatroon van Wyck en de voormalige vestingwerken naar het spoorwegemplacement. Het exterieur van het station is ontworpen in een sobere, door de neo-rennaissance beïnvloede bouwtrant. Het interieur vertoont sterk Berlagiaanse invloeden. Het station is ontworpen door spoorwegarchitect Ir. G.W. van Heukelom, in opdracht van de Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen.

De oorspronkelijke luchtbrug naar de overzijde van het emplacement is afgebroken. De nieuwe luchtbrug met lift tussen stationsvestibule en Meerssenerweg plus de dienstwoningen en het poortgebouw aan de zuidzijde van het station zijn uitgesloten van bescherming.

Omschrijving

Station met sterk overheersende lengte-as op min of meer L-vormige plattegrond. Trapsgewijs uitgebouwde entreepartij, twee afgeschuinde uitbouwen aan de koperrons. Het station is opgebouwd uit een aantal bouwvolumes met souterrain en één c.q. twee bouwlagen. Al deze bouwvolumes, inclusief de toren, maar met uitzondering van de vleugel met kantoren aan de zuidzijde, zijn voorzien van trapgevels. Het geheel is opgetrokken in rode baksteen, gemetseld in staand verband, op een granieten plint en heeft granieten venstertraceringen, lijsten, dorpels en lateien. Korfboogvormige dubbele houten toegangsdeuren in florentijnse bogen van graniet. Diverse houten luifels met verankeringen. Het geheel wordt gedekt door zadel- en schilddaken met Hollandse pannen en Tuiles du Nord. Op deze daken zijn diverse dakkapellen met houten beschot aangebracht. Nokpionnen. Bakgoten op consoles. Slechts een deel van de gangpassage tussen vestibule en perrons is voorzien van een plat dak met lichtschachten.

Uit de architectuur blijkt een voorkeur voor lange vlakke gevels, parallel-daken en raamindelingen met verticaal accent. Dit verticale accent wordt versterkt door de topgevels en de traptoren. Subtiële ornamentering door het aanbrengen van gevelbanden, kleine roedeverdeling in de vensterreeksen, gevelbanden, eenvoudig siermetselwerk, blok- en muizetanddecoraties, gevelplaquettes met provinciewapens in de kroonlijst van de stationsentree, topgevelvlechtingen, ruitmotieven, nokpionnen e.d.. Granieten leeuwen met het wapen van Maastricht boven de ingang, ontworpen door Willem Brouwer en gekapt door Simon J. Tempelman. De gewapend betonnen overkapping van het eerste, tweede en derde perron, met stalen kolombanden en geelgroene tegelornamenten, is Nederlands eerste in een dergelijk materiaal uitgevoerde perronoverkapping.

In het - ook voor wat betreft de indeling betreft - in hoge mate gaaf gebleven INTERIEUR is de invloed van Berlage duidelijk herkenbaar: met name in het massieve schoon metselwerk, de bogen van de gangpassages en de vestibule met galerijen, balustraden en balkon, de voormalige visitatie-ruimte en de wachtruimten. De vestibule, een serene ruimte met een sacrale uitstraling, heeft een houten plafondbetimmering en geel-groen tegelwerk in de boogfriezen. In deze vestibule bevinden zich 22 glas-in-loodvensters, in 1949 ontworpen door Charles Eyck. Het betreft een geschenk van het Maastrichtse stadsbestuur, ter vervanging van de tijdens de Tweede Wereldoorlog verloren gegane ramen van Jan Schouten uit atelier "'t Prinsenhof'" in Delft, met als thema Limburgs Welvaart, gegroepeerd rondom Handel en Verkeer; verder de gemeentewapens van de gemeenten met een halte aan de in 1949 geëlectrificeerde spoorlijnen. Gebrandschilderde glas-in-lood vensters boven de in- en uitgangseuropen met de teksten "'Goede Reis'" en "'Welkom'".

Tegeltableau van Edmond Bellefroid tussen de verbindingbogen in de gangpassage, 1939, geschenk van de van N.V. Kristal-, Glas- en Aardewerfabrieken Sphinx te Maastricht, ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van de spoorwegen. Het tableau werd in 1988 gerestaureerd door Daan Wildschut. Sectieltaleaus met opschriften in geelgroen van 'De Porceleyne Fles' te Delft: de omtrekken van de tegels volgen de lijnen van de ontwerptekening, waardoor ze lijken op glas-in-loodtechniek. Verder zijn in het algemeen onder meer van belang de toepassing van geel-groene tegellambrizingen, geel-groen geglaazuurde baksteen, graniet en hardsteen in het interieur.

Waardering

Het stationsgebouw van Maastricht is van zeer grote cultuurhistorische waarde als specimen van een sociaal-economische ontwikkeling. De perronoverkapping van gewapend beton is een zeer belangrijk specimen van een technische ontwikkeling en heeft als zodanig een grote innovatieve waarde.

De architectuurhistorische waarden van het stationsgebouw zijn zeer groot en worden bepaald door de specifieke bouwstijl, het bijzondere belang van het station voor het oeuvre van architect van Heukelom, de esthetische kwaliteit, het materiaalgebruik en de ornamentiek en de samenhang tussen exterieur en interieur.

Het stationsgebouw is een essentieel onderdeel van een zeer belangrijke stadsuitbreiding uit de periode 1850-1940, is vanwege de situering ten eerste verbonden met de ontwikkeling van streek en stad en is van zeer groot belang voor het aanzien van de stad.

Zowel exterieur als interieur verkeren in een gave staat. Het station is als zodanig van belang in relatie tot de structurele en visuele gaafheid van de stedelijke omgeving. Daarnaast beschikt het stationsgebouw over een architectuurhistorische en vanwege de perronoverkapping over een bouwtechnische zeldzaamheidswaarde.